

עין משפט
נר מצוה

דייק סיפיה דקדק, לא יוקם ב' כסף הוא, למי שהוא קרוי לגופו ח' עד
ושויתורין, דספק נפשו דבעיט' והסביתו ומ' נהרג, להקל, דנפקא ב' מושפסו
מיהיה אדם, ונאמר עינים וסביתו וסביתו ח' איתורין, למי שאינו מחמיו,
ועשיתי כסף, הכרי מכרו (סו). ב' כסף הוא, ומיחר הוא, דמה נמנע
מ' יוקם ב' כסף הוא, לא נמי מדמילי למיכתי ב' כסף הוא (סו). הנה
אמרו (עיר' ד): באלו, כמתי הלו וביעי חוקן למדע וסביתו אלל אחון (קד)
נבואלו, כמתי מורי כניין, ואלן שמעתי חוקם מביע, שחקע כפיו באלו, ורילא ללון
לא מה' חמיוקין ב' (מל' כ). שמעתי כמכס' על ק' חתריס' ליתיה נבואלו
ונחון לו סלע. למי נושאה, לבד' זכר וזקן ורפא אל יאמס' (עיר' ד): כ'
כעניו (קדושי' נא)

הקדש חמץ ושחרור
שעבוד. וקצת
קדש, כעין ששעבד שור,
לעבד חוב וסור והקדשו
תפסקו שעבוד המלוה
חובו חזר מן מקום אל
אולו, וכן כשר לקרן קני אלו
דלא הוי קני חוב, וכן
לנוגעים בעמלה, ודוקא
קדשות הטף אבל קדשות
דמים דכתיב הית אל
תפסקו שעבור, דכתיב
עבדן (כז) מוסף עוד
דכתיב ויהי אל הנכסים
הללו (ח) (כתובות 107)
ובענין בימות חור
וירשון (מגן, א)
עשה חמלו אפסוקי לעבד
סיכסכו ויהי חוב מונה
כדור של ירמלא וכל
שעות של ערב הספה,
עבדו שחרור העינים
האקל ועד חור ממש
דכתיב וחיב לעבדו (בימות
חור) ובענין כתובות ודמים
וישין (מגן, א) וסחור, ועד
עבדו אפסוקי וירשון
שחרור, חזי שחרור
חובו מן מקום חזר (כתובות
107) ופקע ממונו של
המלוה (בימות חור) על
מזנת שישמשו. למזכר

(א) רש"י ד"ה הקדש וכו' משום גזל שכח הקדש מפיקע: (ב) תוס' ד"ה הקדש וכו' ולא איסור ע"י ולא איסור אחר הס"ד:

[illegible]

וּפְרָקִינָן, לֹא כֹלֵי עֲלָמָא אִי
כְּדָא מְרִינָן לֵעִילָא. וּבְפִלּוּגָתָא
הָן מִיָּהוּ אֲנֹן מִפְּרִשִׁין כְּמִי
יְהוּדָה. וְקִימָא לֶן כְּרִי יְהוּדָה
וְאִשָּׁה שְׂמִכְרוּ בְּיָכִסִּי מִלּוּג
שׁוֹתֵפִין כֹּל, כְּרִי אֲלַעְזֹר. וְ
אֵהֱלִכְתָּא. מִתְּנִי. הַמְכָּה אֲבִי
בְּמִשְׁנֵתִינִי כִי מִנָּה צוּרִי הוּא
שְׂאִמְרֵנוּ שְׂמִשְׁקֵל כָּל אֶחָד

[illegible]

וְשֵׁנִיהֶם יִשְׁנֹן כֹּרֶ.
וְהָאֵלֹהִים הָעֵדָה (שם).
הָרָאשׁוֹן, לִפִּי שְׁאִינו
הִיָּה זָרִיךְ לִיתֵן בְּדָבָר
לְחַבְּרוֹ. הַמְכָּה כִּנְגֵד
(אֶת הָאֶת) הַמְכָּה אֶת חֲבָרוֹ
מִזִּמְרֵי בְּזָק וְכֹאֵן שְׁמַעְתִּי
בְּצִיל אֲחֵרִים (בְּכֹדוֹת ג').
יִזְעִירוּ דְמִי בִּשְׁמֹתוֹ לְאִדָּם